

Другари ученици! Къжъ васъ сж нашитѣ послѣдни думи! Слѣдъ толкова дълъгъ, труденъ и понѣкога досадливъ пѣтъ, най послѣ ний дойдохме до това, що сме си поставили за цѣль. Ний Ви оставаме слѣдъ толкова дълго годишно другаруване да продължавате и слѣдватѣ нашия пѣтъ, подобно на оная млада птичка, която изхвърква изъ своето гнѣздо, за да живи въ свободенъ отдѣленъ животъ, далечъ отъ своитѣ сднородци и родители, отъ една страна радости, че съ сполука завършихме започнатото дѣло, че влизаме въ свободния общественъ животъ, отъ друга страна—печални, че напускаме тоя общо прѣживѣнъ животъ, пъленъ съ приятности и мѣчения, въ който ний сме прѣкарвали най-хубавата частъ отъ нашия животъ—юношеството. И както тая птичка едва когато изхвърква съзнава оная помощ на своитѣ родители и братя, така и ний едва сега, кога се раздѣляме отъ училищната скамейка, тоя постояненъ до сега нашъ другаръ, чувстваме скръбта отъ вашата раздѣла, едва сега, когато сме на прага прѣдъ свободния животъ, който както ни посочватъ е пъленъ съ опасности, цѣниме и чувстваме загубата на така неусѣтно миналия ученически животъ и помощъ на нашитѣ наставници. Но макаръ и буренъ и опасенъ да е новия животъ благодарение на онова, съ що ни въоръжи просвѣтата, благодарение на нашето търпѣние и трудъ, ний ще се стремимъ да живѣемъ съ васъ и за напредъ задруженъ приятелски животъ, както бѣ до сега. Приемете, другари, нашата благодарностъ, за гдѣто въ цѣлия нашъ ученически животъ Вий бѣхме винаги наши искрени съмишленици, за дѣто еднакво чувствувахте и сподѣляхте съ насъ радости и скърби. Приемете и нашия скромнъ съвѣтъ: бждете винаги трололюбви и търпѣливи въ прѣдприетото дѣло, слушайте съвѣтитѣ на вашитѣ учители, които никога нѣматъ за цѣль вашата вѣрба, а винаги въшето прѣуспяване, възпитание, просвѣтяване, необходимо за живота, който въ бждаше ви очаква.

Слѣдъ това матуриганта Чунчевъ Георги, прочете реферата, — държанъ отъ него прѣзъ учебната година въ ученишкитѣ бесѣди. Този рефератъ е помѣстенъ въ отдѣла на бесѣдитѣ.